

κτο. 'Ωστόσο, δίσταζε νά τά πιστέψῃ...

Τήν άλλη μέρα όμως, πού βρισκόταν στήν κλινική του, έλασθε ένα τηλεγράφημα τής 'Αναμπέλλας πού έλεγε: «Κι' άπόψε, μπαμπά...»

Πήρε τήν άπόψυσι τότε νά τηλεφωνήσῃ άμέσως τού γιατρού Ούιλσων. Τού είπε πώς ήθελε νά τού μιλήσῃ και τού ωρισε ραγτεβού για τό βράδυ, στό σπίτι του.

'Από τή στιγμή έκεινη ή θρες τού φαινόταν άτελείωτες. Μά νύχτωσε έπι τέλους κι' ό Ρόμπερτς μ' ένα ταξι πήγε στό σπίτι του γιατρού Ούιλσων.

Γιά λίγες στιγμές, οί δυό άνδρες κυττάχτηκαν σιωπηλοί. 'Επειτα ό Ρόμπερτς είπε στόν παλήδο φίλο του:

— Θέλω νά σου μιλήσω γιά τήν 'Αναμπέλλα.

'Ο γιατρός Ούιλσων, ένας λεπτός άνδρας, σαραντάπέντε χρόνων, με άσημένιους κροτάφους, κούνησε καταφατικά τό κεφάλι του. 'Επειτα τού έδειξε μιά πολυθρόνα.

— Κάθησε, Ρόμπερτς, τού είπε.

— 'Η 'Αναμπέλλα είναι άρρωστη... συνέχισε έκεινος. 'Υποφέρει άπό μιά μεγάλη νευρική έξαντλησι και πιστεύει ότι έσυ είσαι ή αιτία...

— Άλληθεια; έκανε είρωνικά δ γιατρός Ούιλσων.

— Δέν πιστεύω τίποτε άπ' δλες αύτες τίς ιστορίες τού θηνωτισμού έξ αποστάσεως, φώναξε θυμωμένος ό Ρόμπερτς κι' άν θέλησες νά ταράξης τήν ψυχή τής κόρης μου με τά τρελλά πειράματά σου, δέν φέρθηκες τίμια!.. 'Η 'Αναμπέλλα μού τά είπε άλα. Πρέπει νά καταλάβης, Ούιλσων, ότι είναι ένα μικρό κορίτσι κι' ότι έκανε μιά τρέλλα δίχως νά τήν συλλογιστή...

— Ήταν δική μου!.. φώναξε δ γιατρός Ούιλσων με μιά τραγική φωνή. Περίμενα τόσα χρόνια γιά νά τήν κάνω γυναίκα μου. 'Η καρδιά μου ήταν δική της! Τίποτε δέν μπορεί πειά νά μάς χωρίσῃ!.. 'Αν μού έλεγε άχι, θά καταλάβαινα πώς ήταν μιά αύταπάτη και θά ήσυχαζα. Μά ή 'Αναμπέλλα μού ώρκιστηκε νά γίνη γυναίκα μου και άπο τή στιγμή έκεινη ή ψυχές μας ένωθηκαν γιά πάντα! Τίποτε δέν μπορεί νά σπάση τόν ψυχικό και τόν πνευτικό δεσμό μας. 'Η 'Αναμπέλλα είναι δική μου! Γιά πάντα! "Έχω τή δύναμι νά τήν μκρατώ, γιά πάντα, δική μου!..

— Είσαι τρελλός! έκανε σαστισμένος ό Ρόμπερτς.

— Οχι, δέν τρελλάθηκα άκομα! φώναξε δ γιατρός Ούιλσων. Καί νά, τώρα θά δής άν σου λέω τήν άλληθεια...

Τό έκκρεμές χτύπησε δέκα φυρές. 'Ο γιατρός Ούιλσων έσθυσε τό φᾶς. Τό γραφείο τότε βυθίστηκε μέσα στό σκοτάδι. 'Επειτα, ξαφνικά, φωτίσθηκε τό ρός παραβάν πού ήταν μπροστά στό τζάκι. 'Ο Ρόμπερτς είδε τόν γιατρό Ούιλσων γονυτισμένο μπροστά σ' αύτό κι' άνατρίχιασε. 'Ο γιατρός ψιθύρισε κάτι, ένα δνομα...

— Αναμπέλλα... Αναμπέλλα...

Στό παραβάν φάνηκαν τότε δυό λεπτά γυναικεία χέρια και σε λίγο σε μιά θαυμή διμήχλη πού καθάρισε σιγά, σιγά παρουσιάσθηκε τό πρόσωπο τής 'Αναμπέλλας.

'Ο Ρόμπερτς πήγε νά τρελλαθή. 'Ο τρόμος τόν είχε κόνει νά χάσῃ τό ήθικό του.

Πρέπει νά σώσω τήν κόρη μου, ψιθύρισε. Πρέπει νά τήν σώσω.

Κι' άπότομα, σάν τρελλός, άπλωσε γρήγορα τά χέρια του γιά ν' άρπαξη άπό τό λαιμό τόν γιατρό Ούιλσων. Μά έκεινος πρόλαβε κι' έσκυψε περισσότερο. Τά χέρια τού Ρόμπερτς τότε έπεσαν πάνω στό παραβάν και τό έσγισαν. Μέσα στά σκοτεινά άκούστηκε ένα υδρλιασμό πόνου. ~ Ρόμπερτς, παραπατώντας σάν μεθυσμένος, βγήκε άπό τό γραφείο και γύρισε σάν αύτόματο στό σπίτι του.

Τό πρωτ έύπνησε ξαφνικά, τρομαγμένος. Τού είχαν φέρει ένα τηλεγράφημα:

«'Η 'Αναμπέλλα πέθανε άπόψε ξαφνικά στή 10. 'Ελατε γρήγορα. Ντίκ 'Αλλαγ». Τά μάτια του θάμπωσαν. Δέν έθλεπε πειά τίποτε μπροστά του. 'Ο γιατρός Ούιλσων λοιπόν είχε δίκηο... 'Ο τρελλός ήταν αύτος, δ Ρόμπερτς, πού είχε ζεσχίσει με τά

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΤΟΥ κ. Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ

ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΜΑΣ ΦΑΓΗΤΑ

ΠΗΤΤΑ ΜΕ ΚΟΛΟΚΥΘΟΚΟΡΦΑΔΕΣ

(Κυκλαδική)

Διαλέγονται φρέσκες ή κορφάδες, δηλαδή μόνον τά άνθη και κόβονται σε μικρότερα κομμάτια, άλατοπιπερώνονται καὶ σὲ μιὰ λεκάνη γίνεται ένας χυλός με 50 δράμια άλευρι και νερό ή γάλα, πηκτός όπως γιά τηγάνισμα μπακαλιάρου. Προσθέτουμε 5-6 αύγα και έως 50 δράμια τυρί τριμμένο —άνυλογά γιά μιὰ δικά κορφάδες περίπου— βάζουμε καὶ λίγο άνιθο ψιλό ή μαϊντανό και τά χύνουμε έντος βουτυρούμενου ταψιού —κρύο τό βούτυρο άλειφεται, γιά νά μείνη άρκετό στό άλειμμα— και φήνεται στό φούρνο έπι τρία τέταρτα τής ώρας.

ΤΗΓΑΝΙΤΕΣ ΜΕ ΣΟΔΑ

Τό είδος αύτό είνε άπό τά προχείρως γινόμενα γλυκόσματα και τά δποια διαφέρουν άπό τόπου εἰς τόπον, άναλόγως τών όλικων πού παράγει ο τόπος. Δηλαδή χρησιμοποιούμε μέλι άντι ζάχαρι, λάδι άντι βούτυρο γιά τηγάνισμα καρύδια ή άμυγδαλα ή και σισάμι κτλ. 'Ημπορεῖ και τό άλευρι άκομη νά είνε κρίθινο εἴτε σιταρένιο ή και άνάμικτο. Γίνεται ένας χυλός με άλευρι και νερό πολὺ πηκτός και προσθέτουν λίγο άλατι, λίγη ζάχαρι, ένα-δυό κουταλιές τού γλυκού σόδα, ένα ποτηράκι οδζο ή μαστίχα. Τηγανίζονται δέ με λάδι ή λίπος σε βαθύ τηγάνι ή καραβάνα. Κόβετε άπό τό χυλό άπό μιὰ κουταλιά τής σούπας γιά κάθε τηγανίτα. Κατόπιν περιλούνται στήν πιατέλα με σιρόπι πυκνό ή μέλι χλιαρό και πασπαλίζονται με κανελλοζάχαρι και χονδροκοπανισμένα καρύδια ή άμυγδαλα ή σισάμι.

ΓΚΙΟΥΛΠΑΣΗ "Η ΜΠΟΥΤΙ ΣΤΟ ΧΑΡΤΙ

(Έσταλη ύποδ τού κ. Κ. Ζωγράφου)

Παίρνετε 1½ έως 2 δικάδες μπούτι —προτιματε νά είνε άπό 7 έως 12 μηνῶν άρνι ή βεργάδι— τό πλένετε, τό άφηνετε νά στεγνώση και τό τρυπάτε σε πολλές μεριές. Παίρνετε κατόπιν άλατι (14 δρ. γιά κάθε δικά), τό άναλογο πιπέρι και 4-5 κομμάτια σκόρδο, τό δποιο κόβετε σε κομματάκια μικρά. 'Ανακατεύετε τό άλατι, τό πιπέρι και τό σκόρδο και γεμίζετε τίς τρύπες τού μπουτιού. Μετά βάζετε και βούτυρο. Παίρνετε ύστερα μιὰ κόλλα λυδόχαρτο, στρώνετε έπάνω φέτες ψωμιού χονδρές ώς ένα δάχτυλο κι' έπάνω άπό τό ψωμί βάζετε φέτες κεφαλοτύρι. 'Επίσης, άνθελουμε, σκορπούμε και 5-10 φετίσες πατάτες. Κατόπιν δένουμε με προσοχή τό μπούτι μέσα στό λαδόχαρτο, τυλίγουμε άπ' έξω έφημερίδες και τό στέλνουμε στό φούρνο νά ψηθή με σιγανή φωτιά 2½ έως 3 ώρες. Και γίνεται σάν γλύκυσμα!

Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ

χέρια του τό ρός παραβάν κ' είχε έτοι κόψει τό νήμα τής ζωῆς τής 'Αναμπέλλας.

Βγαίνοντας άπό τό σπίτι του, άγόρασε μιὰ έφημερίδα. Κι' έμαθε πώς δ γιατρός Ούιλσων είχε τρελλαθή. Τόν είχαν βρήγε γονυτιστό μπροστά σ' ένα ξεσχισμένο παραβάν.

'Ο Ρόμπερτς ένοιωσε νά παγώνη ή καρδιά του και πρίν χάσῃ τίς αίσθησεις του, κατάλαβε πώς ή 'Επιστήμη δέν είνε τίποτε μπροστά στά άλυτα μυστήρια τής ψυχής...

1. K. ΓΚΡΗΝ

